

Vedkommende aldrig tage i Betænkning at statuere som Regel Arbejds Udførelse som Naturalarbejde, og jeg tror, at de øvrige Sogneraad ville slutte sig til, at dette Arbejde kun udføres som saadant. De andre specielle Bemærkninger skal jeg ikke indlade mig paa, da der allerede er talt saa meget i denne Sag fra andre ærede Medlemmers Side. Jeg forudsætter forøvrigt ogsaa, at denne Sag sendes i et Udvalg.

Ovesen: Jeg har ogsaa tænkt en Del over § 20; men jeg maa tilstaa, at det overraster mig at høre den stærke Tvivl, som de to ærede sidste Talere nærede med Hensyn til Forstaaelsen af den; thi jeg har nemlig forstaaet Bestemmelsen i § 20 om Politimesterens Tilsyn med Snefastningen saaledes, at Stillingen derved i Grunden bliver aldeles uforandret, som den var efter Bestemmelserne i Reglementet af 1799. Jeg antager nemlig, at Meningen er — men det maa den høitærede Indenrigsminister jo kunne sige — den, at Politimestrene gennem Sognefogeden have det daglige Overtilsyn med Snefastningen paa Sognets Veie. Saadanne har jeg forstaaet Bestemmelsen; er det ikke Meningen, er jeg ganske enig med de ærede Medlemmer, der talte om Forstaaelse af Paragrafen, i, at der trænges til at tilføies paa dette Punkt en Bestemmelse om, at Sognefogederne skulle have samme Tilsyn, som de have efter de hidtil værende Bestemmelser. Det var kun disse saa Ord, jeg vilde sige om denne Sag. Med Hensyn til Lønningen, der skal udbredes til Snefogederne, kan jeg sige det ærede Medlem fra Sjælland i at gaa ind paa hans Betragtning af denne Sag; idet jeg anser dette for et i og for sig saa lille Spørgsmaal, at det ikke er værd, at vi opholde os længere Tid derved. Jeg tror for Resten, at Sogneraadene ville være yderst varsomme med at give deres kommunale Bestillingsmænd for store Lønninger. Det er der ikke nogen Fare for.

Grifftrup: Jeg skal kun fremkomme med et Par ganske korte Bemærkninger, som jeg ønskede at fremsette, inden den høitærede Minister fik Ordet, idet jeg gaar ud fra, at han selvfølgelig vil se at svare de forskjellige Talere paa deres forskjellige mere eller mindre berettigede Angreb. Jeg er saa heldig, at mine Ophævelser allerede i alt Væsentligt ere optagne, saa dem skal jeg slet ikke komme ind paa. Jeg skal kun bemærke, at jeg i det Forslag, som her ligger for, ser den egentlige Kjerne for Snefastningsarbejdet; men Indholdet deraf vil ganske sikkert komme til at se noget anderledes ud,

det vil blive de saakaldte Regulativer, og jeg skulde gjerne henstille til det eventuelle Udvalg, om det ikke vilde tage det under nøie Overveielse, om det ikke sammen med den høitærede Minister kunde komme nogenlunde paa det Nene med, hvad der skal forstaaes ved adskillige af de her i Forslaget antydede Bestemmelser, f. Ex. om en Bygning, hvoraf der ikke svares Bygningsafgift, skal tages med, i hvad Forhold f. Ex. Bygningsafgiften af en Bygning, der er ansat til en saadan, skal staa i Forhold til Hartkornet og saa fremdeles; om offentlige Bygninger, Sparekassedygninger og den Slags Bygninger skulle tages med i Beregning, og hvordan det „at være fritagen for Snefastningsarbejdet“ skal forstaaes. Vi have tidligere haft Bestemmelser i ministerielle Cirkulærer, der have fritaget adskillige Beboere for Snefastningsarbejde. Vi have — ja jeg kan maake ikke sige vi — men jeg har i alt Fald i en af mine gamle Optegnelser som gammel Kommunalmand citeret en indenrigsministeriel Skrivelse af 16de Februar 1869, hvori der staar, at fritagne for Snefastning ere Handlende, Landinspektører osv. Mærkeligt nok har jeg trods saglyndig Bistand ikke kunnet finde dette ministerielle Cirkulære i hele denne store Bygning. Det maa derfor være af Bigtighed at faae oplyst, om slige tidligere faldne Resolutioner sammen med de Love, som nu skulle ophæves i Henhold til dette Forslags sidste Paragraf, gaa samme Veie som disse, for at man kan være ganske klar over, om man begynder paa ren Bund med dette foreliggende Forslag som Lov til Grundlag. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at ved at læse Korrektur paa dette Forslag, vil det vistnok blive nødvendigt at foretage væsentlige Ændringer. En af disse væsentlige Ændringer er en Ændring af det, som staar i § 18, 2den Linie. Maaste jeg tillade mig at læse Stedet op. Det lyder saaledes: „Har Snefastet paa en Veie været saa stærkt, at Veien først efter længere Tids Arbejde kan blive farbar, skal vedkommende Kommunalbestyrelse, hvor det er muligt, lade affætte og, saa længe Forholdene gjøre det nødvendigt, vedligeholde en midlertidig Veie over de tilstødende Marker, der da bliver at betegne ved isinefaldende Marker.“ Nu tænker jeg mig, at vi have denne Bestemmelse som Lov, vi have en Snefoged, som forestaar Arbejdet under Politimesterens Tilsyn og Amtmandens Overtilsyn. Denne Snefoged begynder at kaste Sne ganske pligtstyldigt, men at affætte Veie udenfor synes det mig efter det her foreliggende Forslag, ikke er hans Sag. Her staar, at hvis der er megen Sne, saa at Veien ikke kan befares